

C?172/08. sz. ügy

Pontina Ambiente Srl

kontra

Regione Lazio

(a Commissione tributaria provinciale di Roma [Olaszország] által benyújtott el?zetes döntéshozatal iránti kérelem)

„Környezet – 1999/31/EK irányelv – 10. cikk – A szilárd hulladék hulladéklerakóban való lerakására kivetett különleges adó – A hulladéklerakó üzemeltet?jének adókötelezettsége ezen adó tekintetében – Hulladéklerakó üzemeltetési költségei – 2000/35/EK irányelv – Késedelmi kamat”

Az ítélet összefoglalása

1. *Környezet – Hulladékok – Hulladéklerakás – 1999/31 irányelv – A szennyez? fizet elve*

(1999/31 tanácsi irányelv, 10. cikk)

2. *Jogszabályok közelítése – A kereskedelmi ügyletekhez kapcsolódó késedelmes fizetések elleni fellépés – 2000/35 irányelv – Hatály*

(2000/35 európai parlamenti és tanácsi irányelv, 1. cikk, 2. cikk, 1. pont, és 3. cikk)

1. Az 1882/2003 rendelettel módosított, a hulladéklerakókról szóló 1999/31 irányelv 10. cikkét úgy kell értelmezni, hogy azzal nem ellentétes az olyan nemzeti szabályozás, amely a hulladéklerakó üzemeltet?jét a hulladékot lerakó önkormányzat által számára megtérítend? adó alanyává teszi, és amely vele szemben ezen adó késedelmes megfizetése esetére pénzbeli szankciót helyez kilátásba, feltéve azonban, hogy e szabályozásban szerepelnek annak garantálására irányuló intézkedések, hogy az adó megtérítésére ténylegesen és rövid id?n belül sor kerül, illetve hogy a behajtáshoz kapcsolódó valamennyi költséget – különösen az adó címén az érintett önkormányzat által az említett üzemeltet?nek fizetend? összegek késedelmes megfizetéséb?l adódó költségeket, beleértve az üzemeltet?vel szemben e késedelem miatt esetlegesen kiszabott pénzbeli szankciókat – befoglalják az érintett önkormányzat által az említett üzemeltet?nek fizetend? árba. E feltételek teljesülésének ellen?rzése a nemzeti bíróság hatáskörébe tartozik.

Ha ugyanis e költségek viselése az üzemeltet?t terheli, az ahhoz vezet, hogy olyan hulladékok ártalmatlanításával kapcsolatos költségeket visel, amelyek nem az ? tevékenysége következtében keletkeztek, hanem amelyeket ? csak ártalmatlanít az általa nyújtott szolgáltatások keretében.

(vö. 38., 41. pont és a rendelkez? rész 1. pontja)

2. A kereskedelmi ügyletekhez kapcsolódó késedelmes fizetések elleni fellépésr?l szóló 2000/35 irányelv 1. cikkét, 2. cikkének 1. pontját és 3. cikkét úgy kell értelmezni, hogy a hulladékot hulladéklerakóban lerakó helyi önkormányzat által a lerakó üzemeltet?jének fizetend? összegek, mint például a valamely adó megtérítése címén fizetend? összegek, az említett irányelv hatálya alá tartoznak, ennél fogva a tagállamok az irányelv 3. cikkének megfelelően kötelesek biztosítani,

hogyan az üzemeltető kamatot követelhesse az említett összegeknek az érintett helyi önkormányzat általi késedelmes megfizetése esetén.

(vö. 48. pont és a rendelkezés rész 2. pontja)

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (második tanács)

2010. február 25. (*)

„Környezet – 1999/31/EK irányelv – 10. cikk – A szilárd hulladék hulladéklerakóban való lerakására kivetett különleges adó – A hulladéklerakó üzemeltetőjének adókötelezettsége ezen adó tekintetében – Hulladéklerakó üzemeltetési költségei – 2000/35/EK irányelv – Késedelmi kamat”

A C-172/08. sz. ügyben,

az EK 234. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Commissione tributaria provinciale di Roma (Olaszország) a Bírósághoz 2008. április 25-én érkezett, 2008. április 1-jei határozatával terjesztett elő az előtte

a **Pontina Ambiente Srl**

és

a **Regione Lazio**

között folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (második tanács),

tagjai: C. Toader, a nyolcadik tanács elnöke, a második tanács elnökeként eljárva, C. W. A. Timmermans, K. Schieman, P. Káris (előadó) és L. Bay Larsen bírák,

előtanácsnok: E. Sharpston,

hivatalvezető: R. Ferec tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2009. június 4-i tárgyalásra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

- a Pontina Ambiente Srl képviseletében F. Zadotti ragioniere és A. Presutti avvocato,
- az olasz kormány képviseletében I. Bruni, meghatalmazotti minőségben, segítőtje: G. De Bellis avvocato dello Stato,

– az Európai Bizottság képviselőjében A. Aresu és J. B. Laignelot, meghatalmazotti minőségben,

a főtanácsnok indítványának a 2009. szeptember 17-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

meghozta a következő

Ítéletet

1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem az EK 12. cikk, az EK 14. cikk, az EK 43. cikk és az EK 44. cikk, a 2003. szeptember 29-i 1882/2003/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel (HL L 284., 1. o.) módosított, a hulladéklerakókról szóló, 1999. április 26-i 1999/31/EK tanácsi irányelv (HL L 182., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 15. fejezet, 4. kötet, 228. o.; a továbbiakban: 1999/31 irányelv) 10. cikke, valamint a kereskedelmi ügyletekhez kapcsolódó késedelmes fizetések elleni fellépésről szóló, 2000. június 29-i 2000/35/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 200., 35. o., magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 226. o) értelmezésére vonatkozik.

2 E kérelmet a Pontina Ambiente Srl (a továbbiakban: Pontina Ambiente) és a Regione Lazio között a szilárd hulladék 2004 harmadik és negyedik negyedében hulladéklerakóban való lerakását terhelő adónak a Pontina Ambiente általi késedelmes megfizetését megállapító, továbbá a Pontina Ambientével szemben szankciókat és kamatfizetési kötelezettséget megállapító két adóhatározat tárgyában folyamatban lévő eljárás keretében terjesztették elő.

Jogi háttér

Az uniós szabályozás

3 Az 1999/31 irányelv (29) preambulumbekkezdése a következőképpen szól:

„[M]ivel intézkedéseket kell tenni annak biztosítására, hogy a hulladéklerakóban való ártalmatlanításáért felszámított díj fedezze a létesítmény létrehozásának és működésének valamennyi költségét, lehetőség szerint beleértve azt a biztosítékot, vagy annak megfelelőjét, amelyről a telep üzemeltetőjének gondoskodnia kellett, és fedezze a telep lezárásának és szükséges utógondozásának becsült költségeit.”

4 Az 1999/31 irányelv 1. cikkének (1) bekezdése szerint:

„Ez az irányelv a [z 1996. május 24-i 96/350/EK bizottsági határozattal (HL L 135., 32. o.) módosított, a hulladékokról szóló, 1975. július 15-i] 75/442/EGK [tanácsi] irányelvben [(HL L 194., 39. o.; magyar nyelvű különkiadás 15. fejezet, 1. kötet, 23. o.; a továbbiakban: 75/442 irányelv)], és különösen annak 3. és 4. cikkében foglalt követelményeknek való megfelelés végett azt a célt tűzi ki, hogy a hulladékokra és hulladéklerakókra vonatkozó szigorú működési és műszaki követelmények útján olyan intézkedésekről, eljárásokról és iránymutatásokról rendelkezzen, amelyek, amennyire lehetséges, megakadályozzák vagy csökkentik a hulladék lerakásából eredő környezetre gyakorolt negatív hatásokat, különösen a felszíni vizek, a talajvíz, a talaj és a levegő szennyezését és a globális környezetre gyakorolt negatív hatásokat, beleértve az üvegházhatást, valamint minden ezekből eredő, az emberi egészséget veszélyeztető tényezőt, a hulladéknak a lerakóban való elhelyezésétől kezdve a hulladéklerakó teljes életciklusa alatt.”

5 Az 1999/31 irányelv 2. cikke értelmében:

„Ezen irányelv alkalmazásában:

[..]

l) »üzemeltet?«: az a természetes vagy jogi személy, aki annak a tagállamnak bels? jogrendje szerint a hulladéklerakóért felel?s, ahol a hulladéklerakó elhelyezkedik; ez a személy az el?készítést?l az utógondozási fázisig cserél?dhet;

[...]

n) »birtokos«: a hulladék termel?je, vagy az a természetes vagy jogi személy, akinek a hulladék a birtokában van;

[...].”

6 Az 1999/31 irányelv 10. cikke szerint:

„A tagállamok intézkedéseket tesznek annak biztosítására, hogy az a díj, amelyet az üzemeltet? egyes hulladéktípusoknak az adott telepen való elhelyezéséért felszámít, fedezze a hulladéklerakó létesítésének és m?ködtetésének valamennyi költségét, lehet?ség szerint beleértve a 8. cikk a) pontjának iv. alpontja szerinti biztosítékot vagy annak megfelel?jét, és fedezze a telep bezárásának és legalább 30 évig tartó utógondozásának becsült költségeit. A tagállamok a környezeti információkhoz való hozzáférés szabadságáról szóló, 1990. június 7?i 90/313/EGK tanácsi irányelv [HL L 158., 56. o.; magyar nyelv? kiadás 15. kötet, 1. fejezet, 402. o.] követelményeinek megfelel?en átláthatóságot biztosítanak minden szükséges költségre vonatkozó adat gy?jtéséhez és felhasználásához.”

7 A 75/442 irányelv 3. cikke (1) bekezdésének a) pontja a következ?képpen szól:

„A tagállamoknak megfelel? intézkedéseket kell tenniük annak érdekében, hogy el?segítsék:

a) els?sorban a hulladékképz?dés megelőzését, valamint a keletkez? hulladék mennyiségének [...] csökkentését [...]”.

8 A 2000/35 irányelv 1. cikke szerint ezen irányelv rendelkezései a kereskedelmi ügyletek ellenértékének kiegyenlítéseként végrehajtott valamennyi fizetésre vonatkoznak.

9 A 2000/35 irányelv 2. cikkének 1. pontja értelmében ezen irányelv alkalmazásában „»kereskedelmi ügyletek«: vállalkozások, illetve vállalkozások és hatóságok között lebonyolított olyan ügyletek, amelyek fizetés ellenében áruk szállítását vagy szolgáltatását eredményezik”.

10 A 2000/35 irányelv „Késedelmi kamat” cím? 3. cikke értelmében a tagállamok biztosítják, hogy késedelmes fizetés esetén kamat váljon esedékessé, és arra a hitelez? jogosulttá váljon, amennyiben teljesítette szerz?déses és jogszabályi kötelezettségeit, és nem kapta kézhez időben az esedékes összeget, kivéve, ha az adós nem felel a késedelemért.

A nemzeti szabályozás

11 A keletkezett hulladék mennyisége csökkentésének, valamint a hulladékok, nyersanyagok és energia újrafelhasználásának érdekében az államháztartást racionalizáló intézkedésekről szóló, 1995. december 28-ai 549. törvény (a GURI 1995. december 29-ai 302. számának rendes melléklete; a továbbiakban: 549/95 törvény) 3. cikkének (24) bekezdése különleges adót vezet be a szilárd hulladék hulladéklerakóban való lerakására vonatkozóan.

12 Az 549/95 törvény 3. cikkének (25) bekezdése alapján ezen adót illetően adóköteles esemény a szilárd hulladék lerakása.

13 Az 549/95 törvény 3. cikkének (26) bekezdéséből következően ezen adót illetően adóalany a végleges elhelyezésért felelős vállalkozás üzemeltetője, aki köteles ezt az adót arra az önkormányzatra áthárítani, amelyik a hulladékot lerakja.

14 Az 549/95 törvény 3. cikkének (27) bekezdése értelmében a szilárdhulladéklerakást terhelő különleges adó a tartományokat illeti meg.

15 Az 549/95 törvény 3. cikkének (28) és (29) bekezdése szerint a fizetendő összeg az adó összegének, a lerakott hulladék kilogrammban kifejezett mennyiségének és egy olyan korrekciós együtthatónak a szorzata, amely figyelembe veszi a hulladék tömegét és minőségét, valamint lerakásának feltételeit.

16 Az 549/95 törvény 3. cikkének (31) bekezdése értelmében az említett adó megfizetésének elmulasztása, hiányossága vagy késedelme pénzbeli szankciót von maga után, amely elérheti az érintett hulladéklerakási műveleteket terhelő adó összegének 400%-át.

17 A kereskedelmi ügyletekhez kapcsolódó késedelmes fizetések elleni fellépésre vonatkozó 2000/35 irányelv átültetéséről szóló, 2002. október 9-ai 231. törvényerejű rendelet (a GURI 2002. október 23-ai 249. száma, 16. o.) 1. cikke (1) bekezdése és (2) bekezdésének a) pontja lényegében átveszi az ezen irányelv 1. cikkének és 2. cikke 1. pontjának szövegét.

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatal iránti kérelem

18 A római székhelyű Pontina Ambiente hulladékbegyűjtéssel és hulladékártalmatlanítással foglalkozik. Tevékenysége különösen abban áll, hogy az erre a célra létesített hulladéklerakóban átveszi, tárolja és kezeli a Regione Lazio különböző településein keletkezett szilárd hulladékot, származékos termékek és komposzt előállítását, valamint a keletkezett hulladék mennyiségének csökkentése érdekében.

19 Az 549/95 törvény és a végrehajtásáról szóló tartományi törvény alapján a Pontina Ambiente negyedévente köteles megfizetni a szilárdhulladéklerakást terhelő különleges adót a Regione Lazionak; az adót legkésőbb az azon naptári negyedévet követő hónapban kell megfizetni, amelyben a hulladéklerakási műveletek történtek. A Pontina Ambiente köteles ezt az adót azokra a településekre terhelni, amelyek a hulladéklerakóba szállítják hulladékukat.

20 Az említett társaság késve fizette be a 2004 harmadik és negyedik negyedévére szóló adót, ami miatt a Regione Lazio hatáskörrel rendelkező hatósága 2006 októberében két adómegállapítási határozatot intézett hozzá, és egyben az 549/95 törvény 3. cikkének (31) bekezdésében szereplő pénzbeli szankciót szabott ki vele szemben.

21 2007 január 4-én a Pontina Ambiente a Regione Lazio által hozott intézkedések megsemmisítése iránti kérelemmel fordult a Commissione tributaria provinciale di Romához.

22 A Pontina Ambiente vitatta az 549/95 törvény rendelkezéseit annyiban, amennyiben azok a

hulladéklerakó üzemeltetését jelölik meg a szóban forgó adó alanyaként. Vitatta továbbá az adónak a Regione Lazio számára történt késedelmes megfizetése miatt rá kiszabott szankciókat is azt állítva, hogy a késedelem okai az érintett települések. Panaszolta, hogy az említett adónak a hulladéklerakó üzemeltetése általi megfizetése nem kötik a nyújtott szolgáltatás árának az érintett települések általi megfizetéséhez, illetve hogy e településekkel szemben nincs kilátásba helyezve szankció.

23 Az említett társaság különösen azzal érvelt, hogy a szóban forgó adó alkalmazásának az adóalanyra, és az adó késedelmes megfizetése esetén alkalmazandó szankciók rendszerére vonatkozó bizonyos elemei nincsenek összhangban az uniós joggal, konkrétan az EK 12. cikkel, az EK 14. cikkel, az EK 43. cikkel és az EK 46. cikkel, valamint az 1999/31 irányelv 10. cikkével és a 2000/35 irányelv releváns rendelkezéseivel.

24 A Commissione tributaria provinciale di Roma – mivel úgy vélte, hogy a Pontina Ambiente kifogásai megalapozottnak bizonyulhatnak – a következőképpen határozott:

„tekintettel arra, hogy az [...] 549/95] törvény 3. cikkének (26) és (31) bekezdése, amint azt a fentebb bemutatottak szerint az adóhatóság ? egyébiránt vitathatatlanul szó szerint ? értelmezi, ellentétes lehet az [EK] 12. [cikk], [az EK] 14. [cikk], [az EK] 43. [cikk] és [az EK] 46. cikkel, [valamint] az 1999/31 [...] irányelv 10. cikkével [és] a 2000/35 [...] irányelv (7), (10), (16) és (19) preambulumbekkezdésével, vagyis [mivel] felmerül a kérdés, hogy a hivatkozott nemzeti szabályozás összeegyeztethető-e a közösségi jogrenddel, felfüggeszti a folyamatban lévő eljárást és az adómegállapítási határozatok végrehajthatóságát, és a [...] Bíróság elé utalja a kérdést, hogy saját hatáskörének keretén belül arra választ adjon.”

Az elzetes döntéshozatal iránti kérelem?

Az elzetes döntéshozatal iránti kérelem elfogadhatóságáról és a kérdések megfogalmazásáról

25 Az Európai Közösségek Bizottsága megkérdjelezi az elzetes döntéshozatal iránti kérelem elfogadhatóságát annyiban, amennyiben egyfelől a kérdést elterjesztő bíróság kifejezetten nem fogalmazott meg kérdést, másfelől az említett kérelem arra irányul, hogy a Bíróság a nemzeti szabályozásnak az uniós joggal való összeegyeztethetőségéről határozzon.

26 Ezenfelül az olasz kormány és a Bizottság megjegyzi, hogy az elzetes döntéshozatalra utaló határozat semmilyen olyan utalást nem tartalmaz, amely lehetővé tenné annak megértését, hogy az elzetes döntéshozatal iránti kérelem milyen okból említi az EK 12. cikket, az EK 14. cikket, az EK 43. cikket és az EK 46. cikket.

27 Egyfelől emlékeztetni kell arra, hogy a Bíróság, bár az elzetes döntéshozatali eljárás keretében a nemzeti rendelkezések uniós joggal való összeegyeztethetőségével kapcsolatban nem foglalhat állást, hatáskörrel rendelkezik arra, hogy a kérdést elterjesztő bíróságot az uniós jog értelmezésére vonatkozó minden olyan szempontról tájékoztassa, amelyek lehetővé tehetik számára ezen összeegyeztethetőség értékelését annak érdekében, hogy döntést hozzon az elzette folyó eljárásban (a C-254/08. sz., Futura Immobiliare és társai ügyben 2009. július 16-án hozott ítélet [az EBHT-ban még nem tették közzé] 28. pontja és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

28 Másfelől meg kell állapítani, hogy bár a kérelmet elterjesztő bíróság kifejezetten nem fogalmazott meg kérdést, az alapügyet jellemző ténybeli és jogi elemek tekintetében elegendő információt szolgáltatott ahhoz, hogy a Bíróság meg tudja érteni a kérelme tárgyát, és értelmezni tudja a számára az uniós jog azon releváns rendelkezéseit, amelyek hasznosak lehetnek az említett jogvita eldöntéséhez.

29 Ez a helyzet az 1999/31 irányelv 10. cikkével és a 2000/35 irányelvvvel kapcsolatban. Ezzel szemben az elztes döntéshozatalra utaló határozat nem ad semmilyen támpontot arra vonatkozóan, hogy az elztes döntéshozatalra elterjesztett kérdés helytállóan említi-e az EK 12. cikket, az EK 14. cikket, az EK 43. cikket és az EK 46. cikket. Különösen azt nem részletezi, hogy az említett cikkek mennyiben alkalmazhatók a határozatban leírt helyzetre, amely – amint azt a f?tanácsnok indítványa 35–38. pontjában megállapította – egyetlen tagállamra jellemz? és határokon átnyúló jelleget semelyik elemében nem mutató, tisztán bel? helyzetnek látszik.

30 E körülmények között meg kell állapítani, hogy az elztes döntéshozatal iránti kérelem az EK 12. cikkre, EK 14. cikkre, EK 43. cikkre és EK 46. cikkre vonatkozó részének kivételével elfogadható.

31 A kérdést elterjeszt? bíróság által adott információkból arra lehet következtetni, hogy az elztes döntéshozatal iránti kérelem a következ? kérdésekre vonatkozik:

1) Úgy kell-e értelmezni az 1999/31 irányelv 10. cikkét, hogy azzal ellentétes az alapügyben szerepl?höz hasonló olyan nemzeti szabályozás, amely a hulladéklerakó üzemeltet?jét a szilárd hulladék hulladéklerakóban való lerakását terhel?, és a hulladékot lerakó önkormányzat által számára megtérítend? különleges adó alanyává teszi, és amely vele szemben ezen adó késedelmes megfizetése esetére pénzbeli szankciót helyez kilátásba anélkül, hogy az említett önkormányzatot arra kötelezné, hogy meghatározott id?n belül térítse meg az üzemeltet?nek az adó összegét, és késedelmes fizetés esetén viselje a késedelme által okozott valamennyi költséget, beleértve az említett üzemeltet?vel szemben kiszabott pénzbeli szankciókat is?

2) Úgy kell-e értelmezni a 2000/35 irányelvet, hogy a hulladékot lerakó önkormányzat által a hulladéklerakó üzemeltet?jének fizetend? összegek – mint például a valamely adó megtérítéseként fizetend? összegek – az említett irányelv hatálya alá tartoznak, következésképpen a tagállamoknak az irányelv 3. cikkének megfelelően biztosítaniuk kell, hogy az említett összegek késedelmes megfizetése esetén kamatot lehessen követelni?

Az ügy érdemér?!

Az els? kérdésr?!

32 Az 1999/31 irányelv 10. cikke értelmében a tagállamok intézkedéseket tesznek annak biztosítására, hogy az a díj, amelyet a hulladéklerakó üzemeltet?je az egyes hulladéktípusoknak az adott telepen való ártalmatlanításáért felszámít, fedezze a hulladéklerakó létesítésének és m?ködtetésének valamennyi költségét.

33 Amint a f?tanácsnok indítványa 49. pontjában megállapította, az 1999/31 irányelv 10. cikke nem tesz kötelez?vé pontos módszert a tagállamok számára a hulladéklerakás költségeinek finanszírozásával kapcsolatban. Következésképpen az uniós jog jelenlegi állása szerint – amennyiben nem létezik az EK 175. cikk alapján elfogadott olyan szabályozás, amely a tagállamok számára e költségek finanszírozásával kapcsolatban pontos módszert írna el? – ez a finanszírozás az érintett tagállam választása szerint adón, díjon vagy bármilyen más eszközön keresztül egyaránt biztosítható (lásd analógia útján a fent hivatkozott Futura Immobiliare és társai ügyben hozott ítélet 48. pontját).

34 Ebb?l következ?en nem ellentétes az 1999/31 irányelv 10. cikkével az, ha valamely tagállam olyan adót vezet be a hulladéklerakóban lerakott hulladékokra, amelyet a hulladéklerakó üzemeltet?jének kell megfizetnie, majd a hulladéklerakóban lerakásra kerül? hulladék birtokosára kell terhelnie. Szintén nem ellentétes ezzel a cikkel, ha szankciót lehet kiszabni az említett adót

késedelmesen megfizet? üzemeltet?vel szemben, mivel ilyen szankciók bevezetése – csakúgy, mint az említett adó alanyának meghatározása – a tagállamok kizárólagos hatáskörébe tartozik.

35 Az 1999/31 irányelv 10. cikke azonban megköveteli – amint az az irányelv (29) preambulumbekzdéséb?l is következik –, hogy a tagállamok intézkedéseket hozzanak annak biztosítására, hogy a hulladéklerakóban való ártalmatlanításért kért árat úgy határozzák meg, hogy az fedezze a hulladéklerakó létesítésének és m?ködtetésének valamennyi költségét.

36 Ez a követelmény a szennyez? fizet elvet fejezi ki, amelynek értelmében – ahogyan azt a Bíróság a 75/442 irányelvre és a hulladékokról szóló, 2006. április 5?i 2006/12/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre (HL L 114., 9. o.) vonatkozóan már kimondta – a hulladékártalmatlanítással kapcsolatban felmerül? költségeket a hulladék birtokosának kell viselnie (lásd a C?1/03. sz., Van de Walle és társai ügyben 2004. szeptember 7?én hozott ítélet [EBHT 2004., I?7613. o.] 57. pontját, a C?188/07. sz., Commune de Mesquer ügyben 2008. június 24?én hozott ítélet [EBHT 2008., I?4501. o.] 71. pontját, valamint a fent hivatkozott Futura Immobiliare és társai ügyben hozott ítélet 44. és 45. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot). E követelmény szervesen kapcsolódik az 1999/31 irányelv tárgyához, amely az irányelv 1. cikkének (1) bekezdése szerint arra irányul, hogy megfeleljen a 75/442 irányelvben, és különösen annak 3. cikkében foglalt követelményeknek, amelyek többek között kötelez?vé teszik a tagállamok számára, hogy megfelelj? intézkedéseket tegyenek a hulladékképz?dés megelőzésének és a keletkez? hulladék mennyisége csökkentésének el?segítésére.

37 Ebb?l különösen az következik, hogy a hulladéklerakókra vonatkozó nemzeti szabályoknak – bármelyek legyenek is – garantálniuk kell, hogy a hulladéklerakó üzemeltetésével kapcsolatos valamennyi költséget ténylegesen az ártalmatlanítási célból a hulladéklerakóban lerakásra kerül? hulladék birtokosa viseli.

38 Következésképpen, bár a tagállam kivethet a hulladékokra olyan adót, amelyet a hulladéklerakó üzemeltet?jének kell megfizetnie, és amelyet a hulladékot lerakó önkormányzatnak számára meg kell térítenie, ezt csak azzal a feltétellel teheti, ha ehhez az adózási eszközhöz olyan intézkedések kapcsolódnak, amelyek annak garantálására irányulnak, hogy az adó megtérítésére ténylegesen és rövid időn belül sor kerül annak érdekében, hogy az említett üzemeltet? ne viseljen az érintett önkormányzatok késedelmes fizetéséb?l származó túlzott terheket, és így ne kerüljön veszélybe a szennyez? fizet elv megvalósulása. Ha ugyanis e költségek viselése az üzemeltet?t terheli, az ahhoz vezet, hogy olyan hulladékok ártalmatlanításával kapcsolatos költségeket visel, amelyek nem az ? tevékenysége következtében keletkeztek, hanem amelyeket ? csak ártalmatlanít az általa nyújtott szolgáltatások keretében.

39 Mindenesetre – csakúgy, mint az alapügyben szóban forgó, a hulladéklerakóban lerakott hulladék mennyisége alapján számított adóhoz hasonló adók – az 1999/31 irányelv értelmében vett, a hulladéklerakóban lerakásra kerül? hulladék birtokosa által a lerakó üzemeltet?jének fizetend? árba belefoglalandó üzemeltetési költségnek min?sülnek mindazok a költségek, amelyek a birtokos által az üzemeltet?nek fizetend? összegek behajtásához kapcsolódnak; az 1999/31 irányelv 10. cikkében szerepl? követelmények teljesítése érdekében különösen az ezen összegek késedelmes megfizetéséb?l adódó költségeket – köztük a pénzbeli szankció elkerülése érdekében esetlegesen vállalandó költségeket – kell ebbe az árba belefoglalni.

40 Ugyanez a helyzet a hulladéklerakó üzemeltet?jével szemben az adó késedelmes megfizetése miatt kiszabott pénzbeli szankciókkal, ha ennek oka az ezen adó címén fizetend? összegeknek a hulladék birtokosa általi késedelmes megtérítése, amit a nemzeti bíróságnak kell ellen?riznie.

41 A fentiekre tekintettel az els? kérdésre azt kell válaszolni, hogy az 1999/31 irányelv 10.

cikkét úgy kell értelmezni, hogy azzal nem ellentétes az alapügyben szereplőhöz hasonló olyan nemzeti szabályozás, amely a hulladéklerakó üzemeltetőjét a hulladékot lerakó önkormányzat által számára megterítendő adó alanyává teszi, és amely vele szemben ezen adó késedelmes megfizetése esetére pénzbeli szankciót helyez kilátásba, feltéve azonban, hogy e szabályozásban szerepelnek annak garantálására irányuló intézkedések, hogy az adó megterítésére ténylegesen és rövid időn belül sor kerül, illetve hogy a behajtáshoz kapcsolódó valamennyi költséget – különösen az adó címén az érintett önkormányzat által az említett üzemeltetőnek fizetendő összegek késedelmes megfizetéséből adódó költségeket, beleértve az üzemeltetővel szemben e késedelem miatt esetlegesen kiszabott pénzbeli szankciókat – belefoglalják az érintett önkormányzat által az említett üzemeltetőnek fizetendő árba. E feltételek teljesülésének ellenőrzése a nemzeti bíróság hatáskörébe tartozik.

A második kérdésről

42 A 2000/35 irányelv, miután az 1. cikkében úgy rendelkezik, hogy rendelkezései a kereskedelmi ügyletek ellenértékének kiegyenlítéseként végrehajtott valamennyi fizetésre vonatkoznak, 2. cikkének 1. pontjában a „kereskedelmi ügyleteket” úgy határozza meg, mint „vállalkozások, illetve vállalkozások és hatóságok között lebonyolított olyan ügyletek, amelyek fizetés ellenében áruk szállítását vagy szolgáltatását eredményezik”.

43 A 2002. október 9-ii 231. törvényerejű rendelettel e rendelkezéseket hasonló megfogalmazásban ültették át az olasz jogba.

44 A jelen esetben, az alapügyben a hulladéklerakó üzemeltetője és a hulladékot lerakó önkormányzat közötti kapcsolatról lévén szó, az előzetes döntéshozatalra utaló határozatban szereplő információkból az következik, hogy az említett üzemeltető szolgáltatást nyújt az érintett önkormányzatnak – jelesül ártalmatlanítja a lerakott hulladékot –, és ezért az önkormányzat díjat fizet, amely az 549/95 törvény 3. cikke (26) bekezdésének megfelelően magában foglalja az üzemeltető által fizetett különleges adó összegét.

45 Úgy tűnik tehát, hogy az olasz kormány állításával ellentétben a hulladéklerakó üzemeltetője és a lerakóban hulladékot lerakó önkormányzat közötti kapcsolat vállalkozás és helyi önkormányzat közötti ügyletnek minősül, amely fizetés ellenében nyújtott szolgáltatást, következésképpen a 2000/35 irányelv 2. cikkének 1. pontja értelmében vett kereskedelmi ügyletet eredményez.

46 Ennélfogva az ilyen ügylet díjazásaként végrehajtott fizetések a 2000/35 irányelv hatálya alá tartoznak.

47 Ebből következően az alapügybelihez hasonló helyzetben, a tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy a 2000/35 irányelv 3. cikkének megfelelően a hulladékot hulladéklerakóban lerakó helyi önkormányzat által ezen a címen a hulladéklerakó üzemeltetőjének fizetendő összegek késedelmes megfizetése esetén, amely összegekbe adott esetben beletartozik – amint az a jelen ítélet 38. pontjából következik – az említett üzemeltető által megfizetett és a hulladékot lerakó helyi önkormányzat által megterítendő adó összege, kamat váljon esedékessé.

48 A fentiekből következően a második kérdésre azt kell válaszolni, hogy a 2000/35 irányelv 1. cikkét, 2. cikkének 1. pontját és 3. cikkét úgy kell értelmezni, hogy a hulladékot hulladéklerakóban lerakó helyi önkormányzat által a lerakó üzemeltetőjének fizetendő összegek, mint például a valamely adó megtérítése címén fizetendő összegek, az említett irányelv hatálya alá tartoznak, ennél fogva a tagállamok az irányelv 3. cikkének megfelelően kötelesek biztosítani, hogy az üzemeltető kamatot követelhessen az említett összegeknek az érintett helyi önkormányzat általi késedelmes megfizetése esetén.

A költségekről

49 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (második tanács) a következőképpen határozott:

1) **A 2003. szeptember 29-i 1882/2003/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel módosított, a hulladéklerakókról szóló, 1999. április 26-i 1999/31/EK tanácsi irányelv 10. cikkét úgy kell értelmezni, hogy azzal nem ellentétes az alapügyben szereplőhöz hasonló olyan nemzeti szabályozás, amely a hulladéklerakó üzemeltetőjét a hulladékot lerakó önkormányzat által számára megterítendő adó alanyává teszi, és amely vele szemben ezen adó késedelmes megfizetése esetére pénzbeli szankciót helyez kilátásba, feltéve azonban, hogy e szabályozásban szerepelnek annak garantálására irányuló intézkedések, hogy az adó megtérítésére ténylegesen és rövid időn belül sor kerül, illetve hogy a behajtáshoz kapcsolódó valamennyi költséget – különösen az adó címén az érintett önkormányzat által az említett üzemeltetőnek fizetendő összegek késedelmes megfizetéséből adódó költségeket, beleértve az üzemeltetővel szemben e késedelem miatt esetlegesen kiszabott pénzbeli szankciókat – belefoglalják az érintett önkormányzat által az említett üzemeltetőnek fizetendő árba. E feltételek teljesülésének ellenőrzése a nemzeti bíróság hatáskörébe tartozik.**

2) **A kereskedelmi ügyletekhez kapcsolódó késedelmes fizetések elleni fellépésről szóló, 2000. június 29-i 2000/35/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 1. cikkét, 2. cikkének 1. pontját és 3. cikkét úgy kell értelmezni, hogy a hulladékot hulladéklerakóban lerakó helyi önkormányzat által a lerakó üzemeltetőjének fizetendő összegek, mint például a valamely adó megtérítése címén fizetendő összegek, az említett irányelv hatálya alá tartoznak, ennél fogva a tagállamok az irányelv 3. cikkének megfelelően kötelesek biztosítani, hogy az üzemeltető kamatot követelhessen az említett összegeknek az érintett helyi önkormányzat általi késedelmes megfizetése esetén.**

Aláírások

* Az eljárás nyelve: olasz.